

گزارش

دور جدید دادگاه رسیدگی به اتهامات ۱۰۴ نفر اعضای سازمان مجاهدین خلق برگزار شد

رونمایی از سند همکاری مسعود رجوی با ساواک

دور جدید دادگاه رسیدگی به اتهامات ۱۰۴ نفر از اعضای سازمان مجاهدین خلق و همچنین ماهیت این سازمان به‌عنوان یک شخصیت حقوقی، دیروز سه‌شنبه ۴ اردیبهشت در شعبه یازدهم دادگاه کیفری یک استان تهران به ریاست قاضی حجت‌الاسلام‌المسلمین دهقانی و مستشاران دادگاه مرتضی تورک و امین ناصری و وزیری نماینده دادستان در مجتمع قضائی امام خمینی (ره) به‌صورت علنی برگزار شد. در ابتدای جلسه قاضی به وکیل برخی از شکات اجازه داد برای طرح شکایت در جایگاه مخصوص وکلا قرار بگیرد. او در میان سخنان خود به اسناد ساواک اشاره کرد و گفت: در اسناد ساواک اعلام شده که مسعود رجوی بعد از آنکه هم‌رتبه‌های او در سازمان مجاهدین خلق اعدام شدند، از طرف شاه حکم غفو گرفت و همکاری خود با ساواک را آغاز کرد. این موضوع در یک نامه ارتشبد نصیری به‌صراحت آمده است.

او ادامه داد: سؤال بی‌اسخ از سوی اعضای گروهک ترویستی منافقین این است چرا با وجود محکومیت مسعود رجوی به اعدام و با وجود اجرای حکم سایر اعضا، اما رجوی نعتها اعدام نشد بلکه ریاست گروهک را بر عهده گرفت وبعده مشخص شد که او در دادن اطلاعات سایر اعضا و لو دادن آنها به سازمان امنیت و اطلاعات کشور برآمده بود.

قاضی دهقانی پرسید: در چه سالی این اتفاق رخ داده است؟ وکیل گفت: در سال ۱۳۵۰ و در مستنداتی که از سال ۱۳۵۱ هست، درباره غفو مسعود رجوی اطلاعاتی وجود دارد. مکاتبات ساواک درباره مسعود رجوی به تاریخ فروردین سال ۱۳۵۱ وجود دارد. در ادامه این وکیل دادگستری از رئیس دادگاه خواست تا صفاالدین تبریان مورخ و پژوهشگر تاریخی و علی اکرامی از اعضای سابق گروهک به‌عنوان دو فرد مطلع از جنایات گروهک ترویستی منافقین اظهارات خود را بیان کنند.

قاضی دادگاه از وکیل پرسید: آیا این افراد می‌خواهند مستنداتی به دادگاه ارائه دهند؟

وکیل پاسخ داد: بله.

قاضی خطاب به وکیل پرونده گفت: مستشار دادگاه تقاضا دارد موضوع غفو بیشتر تبیین شود و توضیحات بیشتری داده شود. آیا حسب ادعای شما این فرد از عوامل ساواک است یا منتهی وقت و حکومتی وقد وی را غفو کرده است؟

وکیل شکات گفت: طبق نامه ارتشبد نصیری، مسعود رجوی از عوامل اصلی و سرکردگان سازمان در دهه ۵۰ بوده است و به این واسطه در کنار سایر سرکردگان این سازمان محکومیت قطعی به اعدام دارند. طبق مکاتبات، رجوی یک استئا و یک نورچشمی ساواک بوده و به رغم محکومیت قطعی اعدام، در خواست غفو و تخفیف مجازات برای وی داده شده است. وکیل ادامه داد: این موضوع که مجاهدین خلق از همکاران سازمان اطلاعات بودند، عبارت ساده‌ای نیست، ساواک، مسعود رجوی را همکار سازمانی خود در بحبوحه‌ای که سازمان مجاهدین خلق به عنوان یک گروه معاند پهلوی تحت تعقیب و رجوی در رأس این سازمان بوده، معرفی کرده است. قاضی گفت: یعنی شما معتقدید مسعود رجوی نفوذی سازمان اطلاعات بوده است؟

وکیل گفت: رژیم پهلوی در بازه‌ای از زمان به این نتیجه می‌رسد که به جای اینکه سازمان مجاهدین خلق را مطلقا از بین ببرد، بهتر است که این سازمان را که با نگاه ایدئولوژیک ایجاد شده و همراهی جوانان جامعه را با خود دارد با خود همراه کرده و آن را ظرفیتی برای خود بداند تا بتواند در آن نفوذ کند. باید دید اینکه رویکرد آنها چه بود که تا به امروز مقابل ملت ایران ایستاده و جنایت می‌کنند و نه فقط حاکمیت را قبول ندارند. علیه مردم خود خیانت می‌کنند. این است که صرفا به دنبال قدرت‌طلبی و حاکمیت بوده یا نه دست‌برورده رژیم پهلوی و (سیا) CIA آمریکا بوده‌اند که منجر به شهادت ۱۷ هزار نفر از مردم شریف و در نهایت خیانت به منافع کل ملت به جهت وابستگی آنها به گروه‌های بیگانه شدند.

در بخشی دیگر از دادگاه قاضی از وکیل پرسید آیا شما معتقدید که ایدئولوژی در سازمان برناهم‌ریزی ساواک بوده است؟ ساواک چه نفعی از این موضوع می‌برد است؟ وکیل شکات پرونده گفت: این مجموعه (مجاهدین خلق) با ایدئولوژی اسلامی تنها می‌توانست در برابر طاغوت بایستد.

قاضی گفت: اما بسیاری دیگر از گروه‌های چپ هم مقابل پهلوی ایستاده بودند. وکیل گفت: بله، اما ظاهر اسلامی آنها سبب جذب دانشجویان شد نه نگاه چپ آنها، چه‌بسا بعضی از افراد این نکته را هم داشتند، به همین دلیل است که آن را مناقق می‌دانیم.

قاضی خطاب به وکیل گفت: پس شما معتقد هستید سازمان امنیت وقت دو نفر از اعضا را برای مدیریت سازمان مجاهدین، یکی را با نامه‌نگاری از اعدام و دیگری را از زندان رها کرده است، چگونه؟

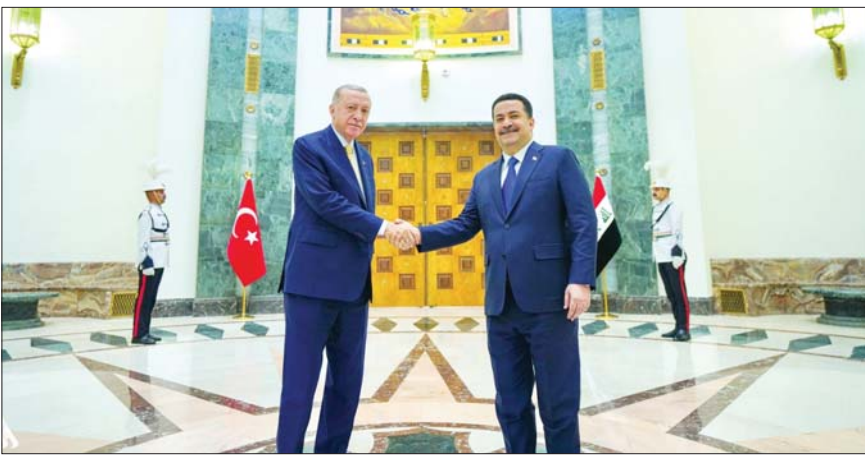
وکیل شکات پرونده در ادامه درباره فرار تقی شهرام از زندان می‌گوید: این فرار صحنه‌سازی و با اراده رژیم وقت بود که در مستندات نیز آمده است، در ابتدا بیان کردم چرا ساواک در برخورد با سازمان بعد از مسعود رجوی و تقی شهرام سراغ کسانی می‌رود که با مارکسیست‌شدن سازمان مخالف بود.

قاضی گفت: یعنی شما معتقدید که هرکس پس از این دو نفر بازداشت شده است، از مخالفان مشی مارکسیستی سازمان است؟

این وکیل ادامه داد: بله، تقی شهرام و مسعود رجوی اطلاعات افراد را به ساواک دادند. همان‌طوره که آنها گفتند، این افراد را همکار خود معرفی کرده‌اند. نوع فرار تقی شهرام از زندان ساری محل تأمل است. وی در اقدامی جدی با همکاری یکی از افسران زندان به نام احمدیان و با سرقت تعدادی سلاح از زندان می‌گریزد. با دستور قاضی، صفاالدین تبریان مورخ و پژوهشگر تاریخی به عنوان مطلع معرفی‌شده وکیل برخی شکات در جایگاه قرار گرفت. تبریان در معرفی خود گفت: فارغ‌التحصیل رشته شرق‌شناسی از دانشگاه سن زوزف بیروت، صاحب تالیف ۳۵ جلد کتاب، برنده جایزه کتاب برتر سال و جلال آل‌احمد و برترین کتاب در حوزه مقاومت هستم و در کتاب خوابرگردها به موضوع سازمان مجاهدین خلق و ارتباط رهبران سازمان مجاهدین خلق با نهادهای اطلاعاتی و نظامی عراق پرداخته‌ام. تبریان به تبیین مستندات شکات در زمینه ارتباط رهبران سازمان، نحوه شکل‌گیری این سازمان، مبنای فکری تشکیل سازمان، جریان‌های انقلابی و اجتماعی و سیاسی که از زمان تشکیل سازمان در جهان رخ دادند، پرداخت. این پژوهشگر تاریخی افزود: شروع کار سازمان مجاهدین خلق با تأیید عالمان و دانشمندانی بزرگی مانند ربانی‌شیرازی، لاهوتی، مطهری، طالقانی و شریعتی همراه بود اما با اعدام رهبران سازمان در سال ۱۳۵۰ ساختار رهبری سازمان دچار تغییر شد، هرچند رهبران قبلی کشاورزی، شیمی و فنی درس خوانده بودند و اطلاعات آنها از جامعه‌شناسی و دین و مذهب و شریعت بسیار کم بود.وی ادامه داد: در دهه ۱۳۵۰ رهبران سازمان شروع به تحریف تفسیر آیات قرآن کردند و حتی بین چه‌گوارا و هوشی‌مینه و امام حسین (ع) تفاوتی قائل نبودند. آنها کفر آمده در قرآن را معادل امپریالیسم می‌دانستند و روحانیون را بلای جان اسلام و مسلمین می‌دانستند. تبریان با بیان اینکه اولین بار از سوی حاکمیت پهلوی دوم به گروه نادر شاپکان و شعلانی، لقب مارکسیست اسلامی داده شد، اظهار کرد: به نظر می‌رسد که ابزار دست مجاهدین بود، زیرا ۹۵ درصد جمعیت کشور شیعه بودند و نمی‌شد که با نهضت مارکسیستی برانگیخته شد و اسلام مارکسیستی را پیش برد؛ در حقیقت رگه‌های مارکسیسم در جزه‌های رهبران و کادر اصلی سازمان وجود داشت. با پایان زمان رسیدگی، جلسه بعدی ۱۸ اردیبهشت تعیین شد.

«شرق» به بهانه سفر اردوغان به عراق، در گفت‌وگو با صدیقان، مشکلات ایران در بازارهای عراق را ارزیابی کرد

رقبای سر سخت

عبدالرحمن فتح‌اللهی، روز دوشنبه رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه پس از ۱۳ سال به عراق و نیز اقلیم کردستان سفر کرد و درباره صادرات نفت اقلیم کردستان عراق، مسائل آبی، امنیت مرزها و پروژه چند میلیارد دلاری راه‌آهن که از سواحل جنوبی عراق تا مرز ترکیه در شمال امتداد دارد، گفت‌وگوها و تفاهماتی بین طرفین صورت گرفت. همچنین در جریان این دیدارها، امنیت مرزها و حضور حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) در مناطق کوهستانی اقلیم کردستان مورد بحث بود. در این بین طیفی از ناظران تأکید دارند که امضای یادداشت تفاهم چهارجانبه میان عراق، ترکیه، قطر و امارات در مورد همکاری در پروژه «جاده توسعه»، هدف کانونی حضور اردوغان در عراق بود. از همین رو هسدار داده می‌شود که سفر رئیس‌جمهور ترکیه علاوه بر تأثیرگذاری روی روابط آنکارا – بغداد در لایه‌های بعدی می‌تواند آثار و تبعاتی هم برای مناسبات ایران و عراق داشته باشد. از این رو «شرق» به شکل مشخص تأثیر سفر اردوغان به عراق بر روابط جاری تهران – بغداد را در گفت‌وگو با محمدصالح صدیقان به پوئه تحلیل برده است. در ادامه

گپ‌وگفت با این کارشناس ارشد مسائل عراق تلاش شده تا آسیب‌شناسی درباره روابط ایران و عراق با تمرکز بر حوزه تجاری صورت گیرد که در ادامه مشروح این مصاحبه را از نظر می‌گذرانید.

✚ رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه بعد از ۱۳

سال به عراق سفر کرد. به گفته خودش و همچنین مقامات و رسانه‌های ترکیه‌ای اهداف این سفر ناظر به حوزه آب، انرژی، ترانزیت، مسائل کریدوری و حوزه امنیتی است. فارغ از تأثیر این حضور اردوغان در روابط دوجانبه بغداد – آنکارا، بی‌شک در لایه‌های بعدی تحلیلی می‌توان به شکل جدی، تبعات این سفر بر مناسبات بغداد – تهران را هم دید. اما در حین نگاه کلی، حضرت‌عالی از سفر اردوغان به مهم‌ترین حوزه نفوذ منطقه‌ای ایران یعنی عراق، چه خوانتی دارید؟ اساسا نگرش شما سلبی است یا ایجابی؟

من بیشتر یک خواش ایجابی دارم. یعنی اساسا تقویت مناسبات منطقه‌ای بین بازیگران بیرونی ایران می‌تواند به تقویت و تثبیت امنیت منجر شود و بدیهی است که امنیت پایدار منطقه‌ای برای همه، از جمله ایران هم منمr ثمر است. اما ما باید به شکل دقیق‌تری به این سفر نگاه کنیم. همان‌گونه که گفتید اردوغان سه هدف در حوزه‌های سیاسی و امنیتی، حوزه اقتصادی و زیست‌محیطی و مسئله آب دارد. قطعاً هرکدام از این سه پرونده، نه تنها برای روابط دوجانبه ترکیه و عراق مهم است که در لایه‌های بعدی هم آثار مستقیمی بر مناسبات امنیتی، مناسبات تجاری و حتی مناسبات زیست‌محیطی و آبی ایران دارد. می‌دانم که در ادامه درخصوص کشور دیگری مانند ایران هم سوالات خود را خواهید داشت، بنابراین به آنها ورود نمی‌کنم و تنها به بیان این جمله اکتفا می‌کنم که وقتی از نظر ژئوپلیتیکی، جمهوری اسلامی ایران، هم با عراق و با هم ترکیه روابط همسایگی دارد، مطمئنا اقتضانات و جبر ناشی از مرزهای مشترک این سه کشور ایجاب می‌کند تقویت روابط فی‌مابین با در نظر گرفتن منافع کشور دیگری مانند ایران همراه باشد. به همین دلیل همکارهای عراق و ترکیه در حوزه آبی، انرژی، ترانزیتی و حتی امنیتی می‌تواند آثار خود را برای ایران هم به دنبال داشته باشد. پس هرگونه سفر، همکاری و مذاکره و مناسبات بین عراق و ترکیه یا کشورهای همسایه ایران، قطعاً برای ما هم مفید خواهد بود. مگر مسائلی که مربوط به موضوع تحریم‌ها باشد که داستان کاملا متفاوتی دارد.

✚ چطور؟

متأسفانه همین تحریم‌ها باعث شده است که اکنون برخی همسایگان ما از برگ برنده بیشتری برای تعامل عمیق‌تر اقتصادی و تجاری با همسایگان استفاده کنند. اما در کل همکاری‌های منطقه‌ای می‌تواند یک عامل مثبت و ایجابی برای سفر اردوغان به عراق باشد و من از این زاویه به نظر اردوغان به عراق نگاه می‌کنم.

✚ اما جناب صدیقان برخلاف قرائت مثبت و ایجابی شما، برخی کارشناسان معتقدند اتفاقا باید تهران نگران حضور اردوغان در بغداد و همچنین در اقلیم کردستان عراق باشد. اگر بخواهیم موضوع سه موضوع جلو برویم یکی از جدی‌ترین پرونده‌ها در سفر اردوغان در حوزه دیپلماسی آب و محیط زیست است. بسیاری از کارشناسان و تحلیلگران معتقدند که رجب طیب اردوغان به دنبال سهو، استفاده از دیپلماسی آب به عنوان اهرم فشار بر کشورهای همسایه است و در این بین ایران و عراق به دلیل بحران خشک‌سالی به شکل پررنگ‌تری از این اهرم فشار و سیاست فرصت‌طلبانه اردوغان دچار خسارت شده‌اند. سدسازی‌های مکرر ترکیه در این سال‌ها عملا خشک‌سالی‌های مضعافی را به ایران و عراق تحمیل کرده است. اما در این بین به نظر می‌رسد اردوغان در سفر به عراق سعی دارد در ازای دادن آب به عراق امتیازاتی در حوزه انرژی یا امتیازات دیگری بگیرد که ناظر به گرفتن بازار کالاهای اساسی این کشور است. پس چگونه می‌توان یک نگاه مثبت و ایجابی به سفر اردوغان داشت؟

نکته مهمی را مطرح کردید. قطعاً هم عراق و هم ایران به دلیل بحران خشک‌سالی باید به شکل جدی‌تری موضوع دیپلماسی آب را با ترکیه در دستور کار قرار دهند. من منکر این مسئله نیستم که ترکیه سعی کرده است از پرونده آب و سدسازی به عنوان اهرم فشار در برابر بغداد و تهران استفاده کند، اما باید دیپلماسی ایران و عراق در حوزه آبی و محیط‌زیستی با طرف ترکیه‌ای فعال‌تر باشد و اتفاقا قبل از سفر اردوغان یک یادداشت تفاهم بین عراق و ترکیه در حوزه آب امضا شد و مذاکرات جدی بین بغداد و آنکارا صورت گرفته است. سفر روز دوشنبه آقای اردوغان بعد از این مذاکرات و یادداشت‌تفاهم بود. من معتقدم که مسئله آب یک مسئله امنیتی در حوزه بحران غذایی

دیدم که کیفیت کالاهای ترکیه‌ای باعث شده است که بازارهای این کشور را قیضه کند و جای کالاهای ایرانی را بگیرد. موضوع دیگر تبادل ارز و پولی بین تجار ایرانی و عراقی است که اکنون گشایش حساب و گشایش بانکی یا ال‌سی و سایر موضوعات بین بانک‌ها و تجار ترکیه و عراق به‌مراتب بیشتر از ایرانی‌هاست. متأسفانه بین تجار ایرانی و عراقی به دلیل مشکلات و محدودیت‌ها گشایش اعتباری وجود ندارد. درصورتی‌که اکنون گشایش اعتبار بین تجار عراقی و ترکیه‌ای بسیار زیاد و همچنین آسان و راحت است و محدودیت‌هایی در این خصوص وجود ندارد. موضوع دیگر این است که واقعا تبادل تجاری بین ایران و عراق در حوزه و محدوده شهرها و استان‌های مرزی دو کشور است. یعنی کالاهای ما به‌خصوص کالاهای اساسی ایران نفوذی در کل خاک عراق پیدا نکرده است؛ درصورتی‌که همان‌طورکه گفتم، واقعا کالاهای ترکیه‌ای عراق را تسخیر کرده است. یک موضوع دیگر که شاید کمتر به آن توجه شود، این است که کالاهای ایرانی در شهرها و استان‌های مرزی دو کشور است. یعنی رغبت کمتری نسبت به کالاهای ترکیه‌ای دارد.

✚ به مجموعه‌ای از عوامل اشاره داشتید که باعث شده است اکنون یک شیب نزولی در سطح و سقف مناسبات تجاری ایران و عراق شکل بگیرد؛ کشوری که مهم‌ترین حوزه نفوذ ایران در منطقه غرب آسیا محسوب می‌شود. اما

بغداد در قبال گرفتن بازارهای عراق باشد. هرچند تاکنون ما یک موافقت‌نامه رسمی بین بغداد و آنکارا در حوزه پرونده آبی نداریم و هرچه که هست یک یادداشت تفاهم است که مبنای اجرایی چندان زیاد و قوی ندارد. البته تا به اکنون ترکیه عنوان کرده که خودش هم دچار مشکل آبی است و از دادن حقایبه عراق و بعد از آن ایران سر باز زده است. اگر واقعا ترکیه به دنبال گرفتن بازارهای عراق باشد

باید در حوزه‌هایی مانند حوزه آبی از خود انعطاف بیشتری نشان بدهد و با طرف عراقی توافق‌نامه‌های رسمی اصولی که مبنای اجرایی داشته باشد، امضا کند.

✚ نکته مهمی در میان تحلیل شما ناظر به مسئله بحران اقتصادی ترکیه و تلاش اردوغان برای مرتفع‌کردن آن از مجرای دیپلماسی و سیاست خارجی منطقه‌ای است. آیا آن‌گونه که عنوان داشتید نگاه جدی اردوغان به عراق می‌تواند بازار این کشور را از چنگ ایران خارج کند؟

اگر واقعیت را بخواهیم واقعا ما در مسیری قرار گرفته‌ایم که متأسفانه سال به سال سطح و سقف مبادلات تجاری بین ایران و عراق کمتر و کمتر می‌شود و به موازات آن، میزان مبادلات تجاری عراق و ترکیه در حال افزایش است. لذا واقعا باید اذعان و اعتراف کرد که اگر ترکیه جدی‌ترین رقیب تجاری ایران در عراق نباشد بی‌شک یکی از جدی‌ترین رقبایست. اکنون سطح مناسبات تجاری ترکیه و عراق بیش از ۲۰ میلیارد دلار است، در صورتی که سقف روابط تجاری تهران و بغداد به نصف این رقم یعنی کمتر ۱۰ میلیارد دلار کاهش پیدا کرده است. این در حالی است که در عراق نوین پس از صدام حسین و اتفاقا در سال‌های اولیه پس از سرنگونی رژیم بعث، این ایران بود که مهم‌ترین روابط و بیشترین سقف مناسبات تجاری را با عراق داشت و اکنون مجموعه‌ای از عوامل دست به دست هم داده است تا کشوری مانند ترکیه به مرور طی سال‌های اخیر جای ایران را بگیرد.

✚ از کلی‌گویی عبور کنیم. می‌شود این عوامل را کالبدشکافی کنیم؟ به طور مصداقی، منظورتان چه عواملی است؟

یکی از این عوامل موضوع نوع مناسبات تجار ایرانی است. **✚ این جمله را بیشتر باز کنید.** ببینید واقعیت این است که اکنون کیفیت کالاهای صادراتی ایران به عراق به مراتب پایین‌تر از کالاهای صادراتی ترکیه است. هم مواد به کار رفته در آن و هم نوع بسته‌بندی محصولات ایرانی به‌مراتب پایین‌تر از کیفیت کالاهای ترکیه‌ای است و طبیعتا عراق رغبت بیشتری به کالاهای ترکیه پیدا خواهد کرد. متأسفانه باید اذعان کرد که من خودم با حضوری که در بازارهای عراق داشتم بعینه

سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی با اشاره به سفر رئیس‌جمهور به پاکستان اظهار کرد: اراده ایران و پاکستان در ارتقای سطح کیفی و کمی اقتصادی دو کشور است؛ بنابراین برای رسیدن به این موضوع یک‌سری سندهای همکاری بین دو کشور امضا شده که می‌تواند منجر به ارتقای سطح روابط شود. فداحسین مالکی در گفت‌وگو با ایسنا گفت: سفر رئیس‌جمهور به پاکستان بسیار حائز اهمیت است، چون این سفر در شرایطی صورت گرفته که منطقه کشتار بی‌رحمانه اسرائیل در غزه روبه‌رو هستیم و از طرف دیگر این رژیم دست به عملیات مغایر با قوانین بین‌المللی (حمله به کنسولگری ایران در دمشق) زده است؛ در این بین تحولات قفقاز و خلیجی موضوعات دیگر در منطقه وجود دارد. این موارد به خوبی اهمیت سفر رئیس‌جمهور را نشان می‌دهد. او با بیان اینکه باید مسائل دوجانبه ایران و پاکستان ارتقا پیدا کند، تصریح کرد: ایران و پاکستان روابط بسیار خوبی دارند. آنها می‌دانند شیطنت‌های خارج از مرزهای دو کشور در مرزهای ایران و پاکستان به وجود می‌آید که باعث مشکلاتی در مرزهای شرقی شده است؛ بر این اساس این سفر می‌تواند دستاوردهای خوبی به همراه داشته باشد. این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی اظهار کرد: باید براساس موافقت‌نامه‌های قبلی روی موضوعات تجاری و اقتصادی تمرکز شود، چون زمینه برقراری امنیت پایدار در مرزهای شرقی دو کشور را ایجاد می‌کند. در همین راستا است که در همین فرصت هشت‌سند همکاری مشترک بین ایران و پاکستان امضا شد. مالکی یادآور شد: توجه پاکستان به

کراچی و ایران به چابهار است که این دو بندر در کنار هم می‌توانند زمینه‌ساز ارتقای سطح تجارت و اقتصاد دو کشور باشند. موضوع راه‌آهن و خط انتقال و ساختن شهرک‌های صنعتی مشترک بین ایران و پاکستان در نوار مرزی حائز اهمیت است. این نماینده مجلس شورای اسلامی خاطر‌نشان کرد: موضوعات دوجانبه و بین‌المللی بین ایران و پاکستان می‌تواند سطح مناسبات را تعریف کند، قطعاً حضور کشورهای مثل ایران، پاکستان، چین و روسیه در منطقه نشان‌دهنده اهمیت این روابط است. او در پایان و در جمع‌بندی بیان کرد: اراده ایران و پاکستان بر افزایش ارتقای سطح کیفی و کمی اقتصاد دو کشور است، پس باید مبادلات مرزی از حد پنج میلیارد دلار هم عبور کند که این به افزایش روابط تجاری و اقتصادی و فرهنگی و سیاسی نیاز دارد.

دبیر شورای عالی امنیت ملی در سن پترزبورگ

دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان برای شرکت در دوازدهمین اجلاس بین‌المللی امنیتی روسیه و نشست دبیران شورای امنیت ملی کشورهای عضو گروه بریکس ظهر دیروز (سه‌شنبه) وارد فرودگاه پولکوواي سن‌پترزبورگ شد. علی‌اکبر احمدیان، نماینده مقام معظم رهبری و دبیر شورای عالی امنیت ملی در پاسخ به دعوت نیکلای پاتروشف، دبیر شورای امنیت ملی روسیه و در رأس هیئتی، برای شرکت در دوازدهمین اجلاس بین‌المللی امنیتی روسیه که با حضور وزرای دفاع و دبیران شورای امنیت ملی می‌شود، به روسیه سفر کرده است. احمدیان همچنین در نشست دبیران شورای امنیت ملی کشورهای عضو گروه بریکس شرکت می‌کند. دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان در حاشیه این نشست‌ها با هماتیان خود از روسیه، برزیل، آفریقای جنوبی، چین، هند و عراق نیز به‌صورت دوجانبه دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد. اجلاس سالانه امنیتی همین‌جا از تریبون روزنامه «شرق» هم هسدار

می‌دهم. اگر فکری برای روند جاری نشود، مطمئنا در چند سال آینده ما بازار عراق را از دست می‌دهیم.

همین‌جا از تریبون روزنامه «شرق» هم هسدار می‌دهم. اگر فکری برای روند جاری نشود، مطمئنا در چند سال آینده ما بازار عراق را از دست می‌دهیم.

خبر

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس: امضای سند همکاری مشترک بین ایران و پاکستان زمینه‌ساز ارتقای روابط خواهد بود

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی با اشاره به سفر رئیس‌جمهور به پاکستان اظهار کرد: اراده ایران و پاکستان در ارتقای سطح کیفی و کمی اقتصادی دو کشور است؛ بنابراین برای رسیدن به این موضوع یک‌سری سندهای همکاری بین دو کشور امضا شده که می‌تواند منجر به ارتقای سطح روابط شود. فداحسین مالکی در گفت‌وگو با ایسنا گفت: سفر رئیس‌جمهور به پاکستان بسیار حائز اهمیت است، چون این سفر در شرایطی صورت گرفته که منطقه کشتار بی‌رحمانه اسرائیل در غزه روبه‌رو هستیم و از طرف دیگر این رژیم دست

به عملیات مغایر با قوانین بین‌المللی (حمله به کنسولگری ایران در دمشق) زده است؛ در این بین تحولات قفقاز و خلیجی موضوعات دیگر در منطقه وجود دارد. این موارد به خوبی اهمیت سفر رئیس‌جمهور را نشان می‌دهد. او با بیان اینکه باید مسائل دوجانبه ایران و پاکستان ارتقا پیدا کند، تصریح کرد: ایران و پاکستان روابط بسیار خوبی دارند. آنها می‌دانند شیطنت‌های خارج از مرزهای دو کشور در مرزهای ایران و پاکستان به وجود می‌آید که باعث مشکلاتی در مرزهای شرقی شده است؛ بر این اساس این سفر می‌تواند دستاوردهای خوبی به همراه داشته باشد. این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی اظهار کرد: باید براساس موافقت‌نامه‌های قبلی روی موضوعات تجاری و اقتصادی تمرکز شود، چون زمینه برقراری امنیت پایدار در مرزهای شرقی دو کشور را ایجاد می‌کند. در همین راستا است که در همین فرصت هشت‌سند همکاری مشترک بین ایران و پاکستان امضا شد. مالکی یادآور شد: توجه پاکستان به

کراچی و ایران به چابهار است که این دو بندر در کنار هم می‌توانند زمینه‌ساز ارتقای سطح تجارت و اقتصاد دو کشور باشند. موضوع راه‌آهن و خط انتقال و ساختن شهرک‌های صنعتی مشترک بین ایران و پاکستان در نوار مرزی حائز اهمیت است. این نماینده مجلس شورای اسلامی خاطر‌نشان کرد: موضوعات دوجانبه و بین‌المللی بین ایران و پاکستان می‌تواند سطح مناسبات را تعریف کند، قطعاً حضور کشورهای مثل ایران، پاکستان، چین و روسیه در منطقه نشان‌دهنده اهمیت این روابط است. او در پایان و در جمع‌بندی بیان کرد: اراده ایران و پاکستان بر افزایش ارتقای سطح کیفی و کمی اقتصاد دو کشور است، پس باید مبادلات مرزی از حد پنج میلیارد دلار هم عبور کند که این به افزایش روابط تجاری و اقتصادی و فرهنگی و سیاسی نیاز دارد.

دبیر شورای عالی امنیت ملی در سن پترزبورگ

دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان برای شرکت در دوازدهمین اجلاس بین‌المللی امنیتی روسیه و نشست دبیران شورای امنیت ملی کشورهای عضو گروه بریکس ظهر دیروز (سه‌شنبه) وارد فرودگاه پولکوواي سن‌پترزبورگ شد. علی‌اکبر احمدیان، نماینده مقام معظم رهبری و دبیر شورای عالی امنیت ملی در پاسخ به دعوت نیکلای پاتروشف، دبیر شورای امنیت ملی روسیه و در رأس هیئتی، برای شرکت در دوازدهمین اجلاس بین‌المللی امنیتی روسیه که با حضور وزرای دفاع و دبیران شورای امنیت ملی می‌شود، به روسیه سفر کرده است. احمدیان همچنین در نشست دبیران شورای امنیت ملی کشورهای عضو گروه بریکس شرکت می‌کند. دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان در حاشیه این نشست‌ها با هماتیان خود از روسیه، برزیل، آفریقای جنوبی، چین، هند و عراق نیز به‌صورت دوجانبه دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد. اجلاس سالانه امنیتی همین‌جا از تریبون روزنامه «شرق» هم هسدار

می‌دهم. اگر فکری برای روند جاری نشود، مطمئنا در چند سال آینده ما بازار عراق را از دست می‌دهیم.

همین‌جا از تریبون روزنامه «شرق» هم هسدار می‌دهم. اگر فکری برای روند جاری نشود، مطمئنا در چند سال آینده ما بازار عراق را از دست می‌دهیم.

^[1] دبیر شورای عالی امنیت ملی در سن پترزبورگ

^[2] دبیر شورای عالی امنیت ملی در سن پترزبورگ